

— να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Ιταλίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο εξέπνευσε στις 30 Ιουνίου 2002.

(1) ΕΕ L 167 της 2.7.1999, σ. 33.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Tribunal administratif de Paris (Γαλλία) με απόφαση της 3ης Ιουλίου 2003 στην υπόθεση S. Briheche κατά Υπουργείου Εσωτερικών, Εσωτερικής Ασφάλειας και Τοπικών Ελευθεριών

(Υπόθεση C-306/03)

(2003/C 226/16)

Το Tribunal administratif de Paris, με απόφασή του της 3ης Ιουλίου 2003 στην υπόθεση S. Briheche κατά Υπουργείου Εσωτερικών, Εσωτερικής Ασφάλειας και Τοπικών Ελευθεριών, υπέβαλε στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 24 Ιουλίου 2003. Το Tribunal administratif de Paris ζητεί από το Δικαστήριο να αποφανθεί επί του ακόλουθου προδικαστικού ερωτήματος:

Απαγορεύουν οι διατάξεις της οδηγίας 76/207/ΕΟΚ, της 9ης Φεβρουαρίου 1976 (1), στη Γαλλία να διατηρήσει σε ισχύ τις τροποποιηθείσες με τον νόμο 79-569, της 7ης Ιουλίου 1979, και, εν συνεχεία, με τον νόμο 2001-397, της 9ης Μαΐου 2001, διατάξεις του άρθρου 8 του νόμου 75-3, της 3ης Ιανουαρίου 1975, που αφορούν τις χήρες που δεν συνήψαν νέο γάμο;

(1) Οδηγία 76/207/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 9ης Φεβρουαρίου 1976, περί της εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως ανδρών και γυναικών, όσον αφορά την πρόσβαση σε απασχόληση, την επαγγελματική εκπαίδευση και προώθηση και τις συνθήκες εργασίας (ΕΕ L 39 της 14.2.1976, σ. 40).

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Δημοκρατίας της Αυστρίας, που ασκήθηκε στις 24 Ιουλίου 2003

(Υπόθεση C-320/03)

(2003/C 226/17)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από την Claudia Schmidt, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας της, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου

των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 24 Ιουλίου 2003 προσφυγή κατά της Δημοκρατίας της Αυστρίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να αναγνωρίσει ότι η επιβολή της απαγορεύσεως κυκλοφορίας των βαρέων φορτηγών βάρους άνω των 7,5 τόνων που μεταφέρουν ορισμένα εμπορεύματα στο τμήμα του αυτοκινητόδρομου A 12 στην κοιλάδα του Inn που περιλαμβάνεται μεταξύ του χιλιόμετρου 20,359, που βρίσκεται εντός των ορίων του δήμου Kundl, και του χιλιόμετρου 66,780, που βρίσκεται εντός των ορίων του δήμου Amprass, είναι ασυμβίβαστη με τις υποχρεώσεις που υπέχει η Δημοκρατία της Αυστρίας από τα άρθρα 1 και 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) 881/92 του Συμβουλίου (1), τα άρθρα 1 και 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) 3118/93 του Συμβουλίου (2) και τα άρθρα 28 ΕΚ έως 30 ΕΚ,
2. να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Αυστρίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Βάσει του Immissionsschutzgesetz-Luft (αυστριακού νόμου για την προστασία από τις εκπομπές στην ατμόσφαιρα), ο Landeshauptmann von Tirol επέβαλε στις 27 Μαΐου 2003 απαγόρευση κυκλοφορίας των βαρέων φορτηγών που μεταφέρουν ορισμένα εμπορεύματα σε ένα τμήμα του αυτοκινητόδρομου A 12 στην κοιλάδα του Inn, μήκους 46 km. Αυτή η απόλυτη απαγόρευση κυκλοφορίας αρχίζει να ισχύει για τα οικεία οχήματα αμέσως και επ' αόριστον από την 1η Αυγούστου 2003.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας, λόγω της επιβολής της απαγορεύσεως αυτής, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις ανωτέρω αναφερθείσες διατάξεις του πρωτογενούς και του δευτερογενούς δικαίου.

Κατά την Επιτροπή, η απαγόρευση κυκλοφορίας ή η «αναγκαστική χρησιμοποίηση του σιδηροδρόμου» συνεπάγεται, για τα πληττόμενα φορτηγά ή τις διγόμενες επιχειρήσεις, πρόσθετες δαπάνες και απώλεια χρόνου. Είναι επομένως σαφές ότι παρακωλύεται η ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων. Η απόφαση της Δημοκρατίας της Αυστρίας να επιβάλει την απαγόρευση κυκλοφορίας μόνο στις μεταφορές εμπορευμάτων υπό διαμετακόμιση, οι οποίες πραγματοποιούνται σε ποσοστό 80 % περίπου από αλλοδαπούς μεταφορείς, ενέχει επομένως προτιμησηκή μεταχείριση των εθνικών/τοπικών μεταφορών εμπορευμάτων ή, με άλλα λόγια, έμμεση διάκριση σε βάρος των αλλοδαπών μεταφορών εμπορευμάτων. Η δυσμενής αυτή διάκριση δεν μπορεί να δικαιολογηθεί με βάση την προστασία του περιβάλλοντος. Για τον λόγο αυτό και μόνο πρέπει να αναγνωριστεί οπωσδήποτε ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας παρέβη το άρθρο 28 ΕΚ.

Επικουρικά η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι, ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι το μέτρο δεν ενέχει διάκριση, δεν μπορεί να ισχύσει ως δικαιολογητικός λόγος η προστασία του περιβάλλοντος, διότι το αυστριακό μέτρο δεν ανταποκρίνεται στην αρχή της αναλογικότητας. Υπάρχουν ηπιότερα μέτρα, δηλαδή μέτρα που είναι εξίσου κατάλληλα για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού, αλλά παρακωλύουν λιγότερο την ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων. Δεδομένου ότι επίσης αποκλείεται η δικαιολόγηση του μέτρου βάσει της προστασίας του περιβάλλοντος, το μέτρο αυτό αντιβαίνει τελικά στο άρθρο 28 ΕΚ.

Από τους κανονισμούς (ΕΟΚ) 881/92 και 3118/93 συνάγεται ότι δεν επιτρέπεται καταρχήν η επιβολή άλλων προϋποθέσεων για την ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων εντός της Κοινότητας πέρα από τις προϋποθέσεις που θέτουν οι προαναφερθέντες